

се събудилъ и скокналъ отъ постелята. Убийци ти го утрупали съ хули и го нарекли издадникъ на царьтъ. Валенштейнъ не имъ казалъ нито дума. Той само си вдигналъ ръцѣтъ на горѣ камъ небо то, и тии въ минута та го убили (1634 год.). Царь Фердинандъ заповѣдалъ да направеть 3000 литургии за Валенштейна войвода, и подарилъ добръ убийци ти му.

Свършкъ и сетнини отъ война та. Войводи ти, които захванали мѣсто то на Валенштейна, зели да работеть по-рѣшително, та протестанти ти зели да не сполучвають. Едни отъ протестански ти князове се отдѣлили отъ съжзътъ, и се примирили съ царь Фердинанда. Война та пакъ шѣла да се свърши въ полза на Хабсбурги ти. Нъ Ришеліе не ги оставилъ да спечелеть такъва побѣда. Франция явно зела да помага на германски ти протестанти; тя направила уврѣзъ да дава отъ себе си заплата та на войска та на Беригарда Веймарскій, и извадила войска та си противъ царьтъ. Въ съшто то врѣме Французи ти направили съжзъ съ Холандци ти, и отворили война и на испански ти Хабсбурги, които много помагали на австрийски ти си еродници. Ришеліе не доживѣлъ да види крайтъ на тая война; тя се свършила отъ прѣемникътъ му Мазарини. Оште по-напрѣдъ отъ него умрѣлъ Фердинандъ II, който станалъ причина за Тридесетогодишна та война. Синъ му *Фердинандъ III* юнашки продължавалъ тая война. Многобройни ти опълчения, боеве и обстъпи се извършвали съ промѣняваше честь та то отъ камъ една та страна, то отъ камъ друга та, и опустошавали области ти; па и Шведи ти слѣдъ Густава Адолфа не били послушни като напрѣдъ; отъ французи ти на онова врѣме се прочули двама млади войводи Конде и Тюренъ. Французи ти и Шведи ти не се бияли вече за вѣра, а да раширочать земи ти си, да